

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 81.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789991824/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Emilie havde ondt ved at lade være at lee; hun tvang sig dog, og idet hun med Magt trængte sig frem af den Krog, hvori hun var indespærret, sagde hun:

Det kalder De at begynde? Nei, man begynder med at være artig, og det har De ikke været den hele Aften.

Dermed satte hun sig til Pianoet og spillede en Vals, imedens hun talte og lo med de unge Damer, og lod Felix more sig med at bide sin Underlæbe tilblods.

Tonerne naaede ind i de andre Værelser og hen til Spillebordet, hvor Vilhelm tilligemed Hr. Jespersen, hans Fader og Justitsraad Lind sled Tiden ved en *l'hombre*.

Nei, udbrød Landmanden, nu skal Fanden længere tyre en kjedelig $\frac{1}{8}$ 48; jeg vil ind og høre paa Musiken.

Dermed reiste han sig, og de Andre fulgte ham.

Men hvorfor dandser man ikke, spurgte han Vilhelm, her er jo god Plads nok og Pigebørn nok. Christen, henvendte han sig til Sønnen, gaae Du hen og tag en af Tøsene; man kan jo see, de længes efter en Svingom som – stille; – naa, lad mig nu see, hvor pent Du kan bære Dig ad.

Jeg dandser ikke, var Sønnens Svar.

Du dandser ikke? jeg gad sku vidst hvorfor ikke. Og De, vedblev han, idet han igjen vendte sig til Vilhelm; dandser De heller ikke?

Jo, naar Nogen vil dandse med mig.

Det skulde jeg dog mene, de vil; De er vist en rask Fætter, som ikke er bange for at spille med Krølle til Bæst, – her skjævede han hen til Justitsraaden, – hvorfor skulde Pigerne ikke ville dandse med Dem? Kom, lad os gaae hen og gjøre Begyndelsen. Jeg kan endnu godt med Hamborger Skotsk.

Men Æren for at gjøre Begyndelsen opnaaede han dog ikke; thi idetsamme kom Candidaten og Lotte valsende inde fra Sideværelset, og udviklede en ikke liden Færdighed ved at undgaae de større Meubler og sparke de mindre, der fandtes paa deres Vei, omkuld. Men de havde ogsaa lært at kjende og elske hinanden paa et Bal i Kongens Klub.

Et Par af de unge Damer fulgte de Forlovedes Exempel; derefter kom Vilhelm med den lille muntre Frøken, og saa Landmanden med den første, han traf paa. Emilie spillede lystigt, og Valsen gik nu saa let